

Передвиборні обіцянки: мотиваційні прийоми чи обітниця Богові?

У деяких країнах точиться дискусія, яким чином карати тих, хто не виконав своїх передвиборних обіцянок. Але в розвинених країнах в цілому вважають, що найгірше, що може статися з політиком – це втрата поваги до нього серед його народу.

Але чи лякає це багатьох сучасних політиків? Якщо їх перестануть поважати після років їхнього “служіння” суспільству? Можна було б почути у відповідь: “Чи невже люди дійсно думають, що хтось здатний виконати передвиборні обіцянки? На це піде не один десяток років. Я впевнений, що кожна розумна людина сприймає це як мрію, напрямок діяльності під час мого правління. Ось і все”.

Зараз, коли кількість таких обіцянок від деяких політиків накопичується подібно до сніжного кому, що котиться з гори, ті, хто дійсно сприймає Біблію як основу своєї віри, мають сказати таке:

1. Незважаючи на кількість інформації, яку отримує сучасна людина щоденно, слова все ще мають значення.

Позиція Біблії лишається незмінною: “Кажу ж вам, що за кожне слово пuste, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь судного дня! Бо зо слів своїх будеш виправданий, і зо слів своїх будеш засуджений” (Євангеліє від Матвія 12:36,37).

2. Одна з найцінніших рис, які ще залишилися у нашого народу після років невдач і розчарувань – вміння прощати і знову довіряти людям. Це рідкісна риса в сучасному світі, де панує цинізм і недовіра.

Десь у серці така щира людина, дивлячись на обличчя на

рекламному щиті, говорить собі: ти бач, скільки всього обіцяє! Може, дати ще шанс?

Біблія говорить про невідворотне покарання тим, хто скористався довірою пересічних людей. Можливо, в минулому вони робили неправильний вибір, можливо, продавали свою свободу й сумління за харчі. Та це відбувалося не від гарного життя, часом від відчаю. І це не дає право зневажати таких людей, знову купуючи їх нездійсненими мріями й намірами.

3. Той, хто бере на себе відповідальність за суспільство, за великі групи людей, у першу чергу бере її перед Господом, Який чує усі слова, від очей Якого не приховані таємні мотиви та справи кожної людини.

Саме Він керує ходом історії, дозволяє певним подіям відбуватися в житті народів. Кожен правитель обирає для себе, чи він є інструментом в руках Божих до добра або служить іншому господарю, мета якого вбити, вкрасти і погубити (Євангеліє від Івана 10:10).

Політичне життя рано чи пізно скінчиться, й людина залишиться з тим, що було в неї на серці і з тим, що керувало її словами та вчинками. Або це буде воля Божа, або бісівська сила, з-під влади якої дуже непросто звільнитися, навіть якщо надбані фінансові ресурси можна вивозити потягами, літаками або вантажівками.

Саме тому обіцянка, яка стосується суспільства, це певною мірою обітниця Самому Богові. І тому один з наймудріших володарів цього світу радить: “Коли зробиш обітницю Богові, то не зволікай її виконати, бо в Нього нема уподобання до нерозумних, а що ти обітуєш, сповни!” (Екклезіяст 5:3).

Максим Крупський, керівник відділу суспільних зв'язків і релігійної свободи Адвентистської церкви в Україні